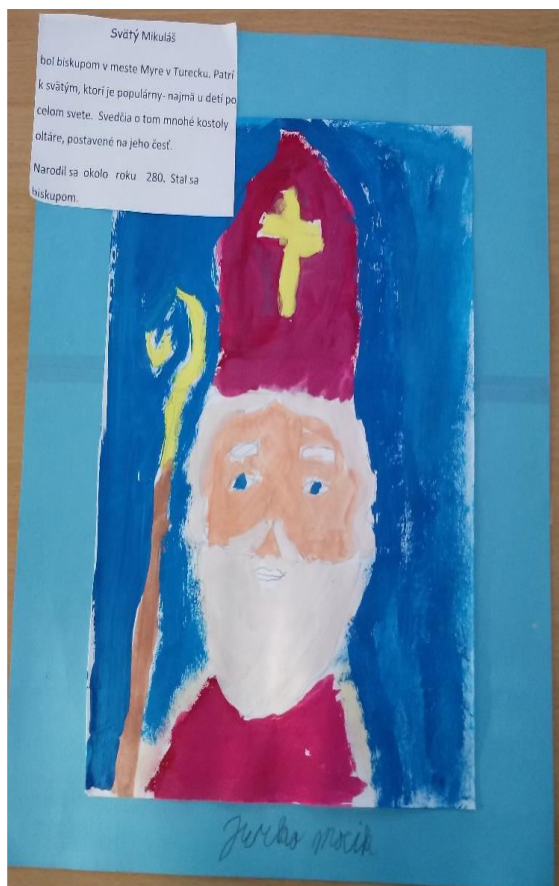

MOKY 3

SPOJENÁ ŠKOLA
MOKROHÁJSKA 3
844 13 BRATISLAVA

Z OBSAHU VYBERÁME:

Anketa: Vianoce

Kalendár osobností 2019

Mikulášsko-vianočný prieskum medzi deťmi zo 4.A

Exkluzívny vianočný kvíz

Čriepky zo života školy

Téma: Moky na cestách 1, 2, 3, 4

Bývalí absolventi: Daniel Hamšík

Hello English readers!

Športové okienko

Hudobný tip: Ed Sheeran

Kopla ma múza a zopár vtipov

... a veeeľa ďalších zaujímavých príspevkov

... 😊

POZOR! POZOR! Uzávierka najbližšieho čísla časopisu Moky 3 - apríl 2019. POZOR! POZOR!

Najbližšie číslo vyjde: máj 2019

Tešíme sa na Vaše zaujímavé príspevky

SLOVKO NA ÚVOD

Čím sú Vianoce pre mňa?

Pre mňa osobne Vianoce znamenajú čas pohody, dávania darčiekov, ale najviac predstavujú tráveniu času s mojou rodinou. Podľa mňa vianočný čas má svoje vnútorné čaro, keď to porovnam s bežným rokom. Aj keď nevidíme kúzlo naživo, môžeme cítiť jeho auru ktorá srší elánom a pozitívnou energiou. Okrem toho, že si oddýchnem od školy, môžem tráviť čas nielen sám, ale aj s mojou rodinou a užívať si spoločné chvíle.

Vždy na Štedrý deň sa najprv budíme ráno, aby sme si stihli pootvárať darčeky. Po darčekom si ich obzeráme, následne moja mam pripravuje obed, dáme sa do slušného a najeme sa spoločne. Keď už je po obede s mojím starším bratom pobeháme nášho otca a staré mamy, aby sme sa stihli porozprávať, najesť sa s nimi a porozdávať darčeky.

Šťastné Vianoce v mene celej redakcie
Vám praje Samuel Béreš

a ostatní členovia redakčnej rady:
Matej Horváth, šéfredaktor (vpravo),
redaktori (na obrázku zľava doprava)
Michal Žiak, Oskar Stančiak, Samuel Béreš,
PaedDr. Daniela Bauerová, koordinátorka
foto: Michal Žiak

Na čísle spolupracovali:

RNDr. Ivan Ištók, Mgr. Eva Gnothová, PaedDr. Marta Frindrichová, Mgr. Júlia Hauptvoglová, Ing. Zuzana Sadleková, PaedDr. Katarína Šaradinová, Mgr. Petra Zváčová, PaedDr. Daniel Hamšík, Gréta Cziferiová, Anton Graus, Veronika Haramiová, Lucia Husárová, Jakub Kočiš, Miroslava Korbašová, Jonatan Pavelka, Viktor Rovniansky, Monika Sivičková, Ján Smriga, Jiahao Ye a ostatní členovia krúžku Moky 3
Na titulnej strane Zimné kresby žiakov 4. ročníka ZŠ, zozbierala Mgr. Júlia Hauptvoglová, nafotil Michal Žiak

PRÍHOVOR PÁNA RIADITEĽA

Milí žiaci, kolegyne, kolegovia a priatelia našej školy,

prihováram sa Vám v najkrajší čas v roku, v čase Vianoc.

Vianoce sú najuniverzálnejší sviatok. Takmer v celom svete sa slávi rovnako – darčekom pre našich blízkych a najmä pre deti. A tieto darčeky prinášajú rozličné bytosti. V Amerike je to Santa Claus, v Rusku Dedo Mráz, vo Francúzsku Père Noël, vo Švédsku Yule Goat, v Číne Dun Che Lao Ren a na Slovensku Ježiško.

Zvláštnosťou nášho Ježiška je, že ho nikto nikdy nevidel, avšak jeho duch sa rozlieva v našich srdciach a domácnostiach. Je prítomný, keď ozdobujeme vianočný stromček, keď sa pečú medovníky a iné dobroty a keď rozbaľujeme darčeky.

Robí nás lepšími, tolerantnejšími a priateľskejšími.

Po celom svete sa šíri radosť, pokoj a láska.

Želám Vám, aby radosť, pokoj v duši a láska priniesli zdravie, dobroprajnosť a dobrú náladu nielen cez vianočné sviatky, ale aj po nich, najlepšie po celý život.

**Ivan Ištók
riaditeľ školy**

Kalendár osobností 2019

Motto: Nesnaž sa zapadať, keď Tvojím osudom je vynikať!

Pripravila redakcia v spolupráci so žiakmi 3. G a 4.G, obrázok: web

KALENDÁR 2019

Január

Po	Ut	St	Št	Pi	So	Ne
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

Február

Po	Ut	St	Št	Pi	So	Ne
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28			

Marec

Po	Ut	St	Št	Pi	So	Ne
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

Apríl

Po	Ut	St	Št	Pi	So	Ne
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

Máj

Po	Ut	St	Št	Pi	So	Ne
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Jún

Po	Ut	St	Št	Pi	So	Ne
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

Júl

Po	Ut	St	Št	Pi	So	Ne
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

August

Po	Ut	St	Št	Pi	So	Ne
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

September

Po	Ut	St	Št	Pi	So	Ne
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

Október

Po	Ut	St	Št	Pi	So	Ne
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

November

Po	Ut	St	Št	Pi	So	Ne
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

December

Po	Ut	St	Št	Pi	So	Ne
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

Slovenský kalendár 2019

© www.FreePrintablePDF.eu

Aj napriek svojmu postihnutiu sa vryli do histórie

- 1. Január: Marika Gombitová** (ochrnutie dolných končatín od 24. r. života)
- 2. Február: Stephen Hawking** (amyotrofická laterálna skleróza od 21. r. života)
- 3. Marec: Fjodor Michajlovič Dostojevskij** (epilepsia)
- 4. Apríl: Andrea Bocelli** (zelený zákal od narodenia, oslepnutie od 12. r. života)
- 5. Máj: Ludwig van Beethoven** (ochorenie vnút. ucha od 30. r., ohluchnutie od 49. r. života)
- 6. Jún: Vincent van Gogh** (bipolárna porucha osobnosti)
- 7. Júl: David Beckham** (obsedantno-kompulzívna porucha)
- 8. August: Albert Einstein** (porucha autistického spektra)
- 9. September: Sharon Stone** (diabetes 1. typu)
- 10. Október: Agatha Christie** (dyslexia)
- 11. November: Boris Jelcin** (depresia)
- 12. December: John Fitzgerald Kennedy** (astma)

(Podrobné životopisy osobností pripravujeme do ďalšieho čísla)

ANKETA: Vianoce

Pripravila a zozbierala: redakcia

Pre kresťanov sú Vianoce sviatkom narodenia Božieho Syna, Ježiša.
Týmto gestom lásky Boha voči ľudstvu dnes Vianoce dostali všeobecný prívlastok – Sviatky lásky.
Konkrétnym prejavom lásky je všeobecné obdarúvanie sa práve vo vianočnom čase.
Ako vnímajú Vianoce naši žiaci?

Čo pre Teba znamenajú Vianoce?

- Sú to najkrajšie sviatky roka, všade vtedy vládne pokoj a ľudia sú k sebe milší. (Lucia, III.G)
- Na to sa nedá odpovedať správne, ja sa teším na sviatok ako taký a na vianočné televízne programy. (Oskar, I.SVC)
- Sú to sviatky pokoja a oddychu, kedy trávim čas s rodinou. (Erik, II.OA)
- Vianoce sú časom oddychu a pohody. Počas sviatkov hlavne relaxujem. (Janči, III.G)

Prečo sa Ty tešíš na Vianoce?

- Na Vianoce sa teším, pretože ich trávim v kruhu rodiny, ktorú inokedy vídam pomerne málo. Všade vládne pokojná atmosféra, vonia sviatočné jedlo a žiaria šťastné očka detí, ktoré práve dostali od Ježiška svoju vysnívanú hračku. Vianoce sú pre mňa nepochybne jedno z najkrajších období v roku. (Matej, III.G)
- Pretože je celá rodina pokope a vidím ľudí, ktorých by som normálne nevidel. Viac mi záleží na rodine, ako na darčekom, pretože dostávam darčeky aj inokedy. (Daniel, I.G)
- Vianoce sú časom oddychu a pohody. Počas sviatkov hlavne relaxujem. (Jano, III.G)
- Pretože je to krásny sviatok, stretne sa celá moja rodina a dostanem darčeky. (Oskar, I.SVC)
- Pretože mám rád príjemnú atmosféru, darčeky a medovníky. (Viktor, III.G)
- Kvôli dobrej atmosfére, dobrému jedlu, a preto, že sú prázdniny!! (Adam, III.G)
- Na Vianoce sa vždy teším preto, lebo sa mi veľmi ľúbi ich podoba, to je, zasnežená krajina, vianočný stromček, vianočné koledy a pod. Teším sa predovšetkým aj na darčeky, ktoré dostanem. (Boris, I.OA)
- Vianoce mám rád kvôli dobrému jedlu, to je jediný dôvod. (Martin, VIII.B)
- Vianoce mám rád preto, lebo je to pekný sviatok pokoja a pokory. (Matej, IV.OA)
- Vianoce mám rád, pretože sme všetci spolu a dostávame darčeky, samozrejme. (Paťo, I.SVC)
- Môžeme sa stretnúť s rodinou pri jednom stole, poriadne sa najesť, rozbaľiť si darčeky a mať aspoň zopár pekných dní. (Miro, VIII.A)

Čo robievaš cez Vianoce?

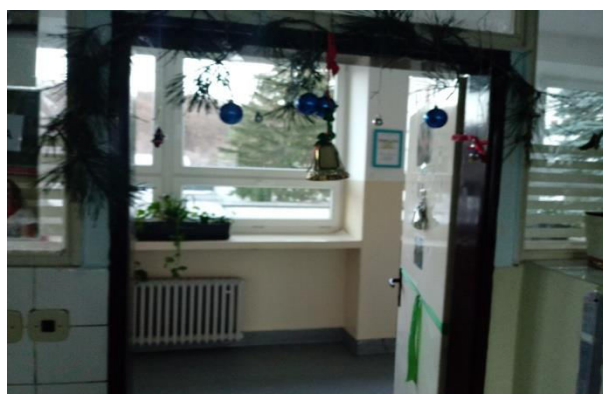
- Oddychujem, hrám sa na tablete, rozprávam sa s rodinou, pomáhám aj vianočné koláče piecť, jak sa to volá? Medovníky, dvakrát do roka robíme medovníky. (Oskar, I.SVC)
- Pravdu povediac, postavím s radosťou vianočný strom, a potom si dám s ostatnými vianočnú večeru. (Boris, I.OA)
- Stretávam sa s rodinou a kamarátmi. (Matej, IV.OA)

Čo je iné na vianočnom čase v porovnaní s bežným rokom?

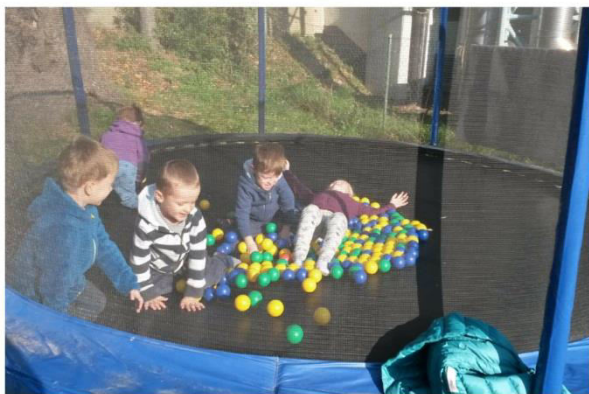
- Že sa ľudia medzi sebou nehádajú tak často ako v inom období... (Oskar, I.SVC)
- V porovnaní s bežným rokom je iné hlavne správanie ľudí, sú menej odmeraní, viac otvorení... (Janči, III.G)
- Líši sa tým, že dostanem to, čo by som nikdy inokedy v roku nedostal. (Boris, II.OA)

Čriepky zo života MŠ

Pripravila: Mgr. Eva Gnothová

Čriepky zo života MŠ

ČO NOVÉ NA 1. STUPNI ?

Pripravila: Mgr. Petra Zváčová

Na začiatok nového školského roka sme sa všetci veľmi tešili. Kto by to bol povedal, že od 3. septembra ubehli už skoro tri mesiace a my sa už chystáme na Vianoce. Ale pekne poporiadku!

Do školských lavíc prvýkrát zasadli nové detské tváričky - žiaci prípravného ročníka, ktorí sa (okrem brázdenia po chodbách) pomaličky oboznamujú s tým, ako to v takej škole chodí. Veru mnohokrát to pre nich nie je žiadna „sranda“. Žiaci ostatných ročníkov sa už tiež pekne zabehli do školského roka. Aj keď to zo začiatku išlo trochu pomalšie (však naštartovať sa po dvojmesačných prázdninách je niekedy riadna fuška!), ale postupne sa rozbehli a všetci žiaci už pracujú na plné obrátky.

Napriek tomu, že v nás v **septembri** ešte doznievali spomienky na leto, tak sme sa pomaly začali pripravovať na ďalšie ročné obdobie. Dolná chodba začala hrať jesennými farbami, ktoré sa odrážali vo výtvarných prácach našich malých umelcov. Žiaci si mohli zopakovať vedomosti o zdravej výžive z nástenky, ktorú pre nich poctivo pripravila pani učiteľka Hauptvoglová.

Október bol tiež bohatý na zážitky. Na týždeň k nám prišli študentky z Pedagogickej fakulty, ktoré nám pomáhali, s čím sa len dalo a my sme sa z ich prítomnosti veľmi tešili. Okrem toho sme sa v dňoch 15. 10. - 19. 10. 2018 zapojili do súťaže - v rámci projektu „Hovorme o jedle“, ktorý organizuje Slovenská poľnohospodárska a potravinárska komora a Centrum rozvoja znalostí o potravinách. Naša škola v nej získala strieborné pásmo hodnotenia. Žiaci mali počas tohto týždňa za úlohu nosiť zdravú desiatu, ktorú sme pravidelne kontrolovali. Vedomosti o zdravej výžive si žiaci utvrdzovali súťažno-vzdelávacími aktivitami, ktoré prichystali žiaci zo 4.A triedy

pod vedením pani učiteľky Hauptvoglovej. Aktivity boli zamerané na potraviny a výživu. Okrem súťažno-vzdelávacích aktivít sa žiaci zapojili aj do výtvarnej súťaže Chutné maľovanie. Mesiac október sa tiež niesol v duchu úcty k starším. Nezabudli sme na našich bývalých učiteľov a učiteľky, a preto im žiaci zo štvrtých ročníkov poslali vlastnoručne vyrobené pozdravy, ktoré ich istotne zahriali pri srdci. Október sme zakončili trochu strašidelne. 26. októbra sa z našich žiakov stali strašidielka, ktoré poletovali po chodbe a strašili koho sa len dalo. A veruže sa to niektorým aj náramne darilo! Po strašení na chodbách a fotení masiek dostali strašidielka aj malú sladkú odmenu.

Ako to už chodí, tak október vystriedal **november** a pár dní po jesenných prázdninách na nás v telocvični čakala návšteva Mobilného planetária. Pohodlne sme sa uložili na žinenky a zrazu sme sa ocitli vo vesmíre. Pán lektor nám pustil film o astronómii, všetko nám povysvetľoval a nakoniec odpovedal aj na naše zvedavé otázky. Pre mnohých žiakov to bol krásny zážitok, ktorý im umožnil aspoň takouto formou preniknúť do tajov vesmíru. Na konci mesiaca sa niektorí žiaci zúčastnili celoslovenskej matematickej súťaži Všetkovedko..

December sa už nesie v duchu prichádzajúcej zimy a túžobným očakávaním prichádzajúcich Vianoc. Pred tým nás však čaká ešte vianočná akadémia, na ktorú už žiaci pilne nacvičujú. Žiaci prvého stupňa vystúpia s pestrým programom, ktorý poteší nejedného diváka.

Potom musíme ešte chvíľočku vydržať a prídu tak dlho očakávané zimné prázdniny kedy si budeme môcť konečne všetci oddýchnuť a potešiť sa v kruhu najbližších.

TÉMA: MOKY NA CESTÁCH 1

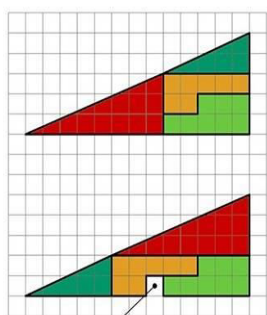
Reportáž z Noci výskumníkov 2018

Pripravila: Veronika Haramiová, 2. G, foto: archív autorky + internet

Pri príležitosti Európskej noci výskumníkov v Starej tržnici v Bratislave sa triedy prvého a druhého ročníka gymnázia rozhodli dať si voľno od normálneho septembrového piatkového vyučovania v škole a zúčastnili sa pre omnoho pútavejšiu formu získavania vedomostí a informácií.

Ak ide o program, zahŕňal z každého rožku trošku. Po celej budove i okolitom pláci sme mohli pozorovať roztrúsené kúsočky celku menom Veda. Teda každý, koho zaujímal aspoň jeden odbor, sa tu našiel, možno i vo viacerých aktivitách, súťažiach, prednáškach či interaktívnych ukážkach, ktoré nám zabezpečili nielen slovenskí inovátori.

A čo sa mne na tejto exkurzii najviac páčilo? Mňa osobne v prvom rade oslovil stánok **Pikommat** s jeho, vraj jednoduchým, *geometrickým hlavolamom* (Princíp: *Do rúk sa Vám dostane už poskladaný trojuholník. Nasledovne z tohto útvaru odoberieme drobný štvorcový tvar, ktorý nám našu dokonalú skladačku rozvráti. Zadanie: Skús zložiť taký istý trojuholník, ale tentokrát bez toho, že by jeho súčasťou bol aj tento odobratý štvorček. Na riešenie som neprišla sama, no za drobnej pomoci inovátora sa mi k nemu podarilo dospieť a postavila som celkom identický trojuholník. Čo z toho plynie? Trojuholník s chýbajúcim štvorčekom nie je trojuholníkom. Prepony trojuholníka totiž zvierajú s vodorovnými osami štvorčkovej siete rozdielne uhly. Trojuholník je teda vlastne štvoruholníkom. Jedná sa o tzv. očný klam.*) Tento logický „očný test“ si môžete prezrieť aj na priloženom obrázku z internetu (obr.1), ktorý dopĺňam vlastnou fotkou (obr.2), Po jeho, či už úspešnom vylúštení, alebo aspoň postupnom dopracovaní sa k správne riešeniu, nás čakala chutná odmena, keďže stánok mal v ponuke aj to, že za každý instagramový príspevok s hashtagmi *#p_mat_not*, *#radostobjavovat* a *#p_mat* a fotkou seba samého s experimentom, dostal človek palacinku zdarma v blízkej kaviarni.

KDE SA VZAL TENTO PRÁZDNY ŠTVORČEK?

HORNÝ TROJUHLNÍK JE
POSKLADANÝ ZO ŠTYROCH ČASTÍ

DOLNÝ TROJUHLNÍK JE ZLOŽENÝ
Z TÝCH ISTÝCH ČASTÍ, ZMENILO
SA LEN USPORIADANIE

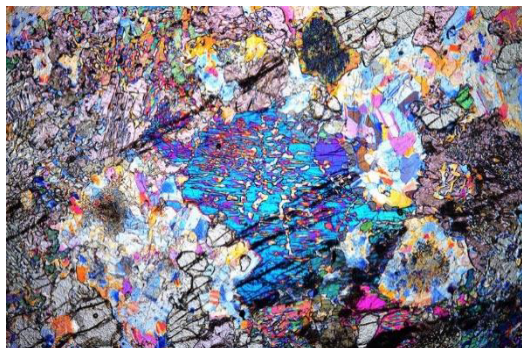
obr.1

obr.2

V druhom rade si moju pozornosť vydobyl stánok **Ústavu polymérov SAV** s jeho demonštrujúcimi experimentmi z bežného života vo fascinujúcej prezentácii milej a sympatickej inovátorky, kde obyčajná zmes z rozšľahaných vajčiek, či destilovaná voda s rozpustenou sódou bikarbónou vo svojom objeme, môžu chytiť ducha chémie (tak, ako ho už poznáme zo študentských protokolov opisujúcich zázraky, ktoré sa dejú za stenami prírodovedných laboratórií týchto škôl, kde žiaci môžu sledovať priebeh týchto javov) namiesto vône kuchyne, tým, že môžeme na týchto dvoch rozdielnych zmesiach vidieť i odlišné charakteristické vlastnosti a v našom prípade to bola rozpustnosť.

Napríklad soľ sa rozpustila vo vodnom rozpúšťadle do úplnej transparentnosti, zatiaľ čo rozšľahané vajíčka zostali na dne plávať, vzhľadom sa ponášajúc na mliečnu kožku, s ktorou sa stretávame väčšinou pri raňajkách v horúcej šálke kakaa, kde sa tento sliz vznáša na jeho hladine. No to nebol jediný experiment, ktorý som si mohla pozrieť. Ďalším boli potopené gumové medvedíky v dvoch rozdielnych roztokoch, za účelom nielen dokázať, že táto detská pochutina je vlastne schopná nasiaknuť vodu, a tým zväčšiť svoj objem, ale aj zistiť, či objem stúpne viac v sladkom roztoku, alebo v slanom roztoku.

Po tretie by som rada zmienila skvelý výklad stánku **Ústavu vied o Zemi SAV**, ktorý svojím pozorovaním pestrofarebných svetelných spektier malých častíc minerálov pod mikroskopom znovuobjavil vo mne túžbu vrátiť sa späť k štúdiu geológie (pričom inovátor sa venoval geológii) vo voľnom čase tak, ako som to zvykla robiť za starých čias. Veď kto by odolal tomuto tzv. „kaleidoskopu“? (obr.3-4)

obr.3

obr.4

Po štvrté, stánok **Ústav hydrologie SAV**, ktorý svojou zábavnou jednoduchou formou výkladu, pre niekoho možno nudnej témy, podnietil môj záujem a zvedavosť opýtať sa „A čo je prosím vás toto? Smiem si to aj skúsiť?“, otázky smerujúce na publikum: predložili nám 3 Petriho misky s 3 rôznymi vzorkami pôdy (piesočnatá, hlinitá a ílovitá) s rozdielnou odpudivosťou vody, kde na jednom mieste nastreknuté kvapky vody z pipety nasiakli do zrníek pôdy (to bolo v prípade hlinitej a piesočnatej pôdy), a inde zas zostali bezo zmeny vo svojej štruktúre uzemnené v pokoji tak, ako dopadli na povrch danej pôdy (čo bola v neposlednom rade ílovitá pôda).

Takisto nesmiem zabudnúť spomenúť ich skvelý test s otázkami ohľadne Slovenských vodných elektrární, nadrží, riek, jazier, či iných prírodných divov na Slovensku. Spolu sme dostali 20 otázok, z čoho 10 mi po dokončení testu bolo vyhodnotených za správne. To sa na ich stupnici považovalo za typické skóre normálneho vedca.

Celkovo som bola s výsledkom spokojná, keďže som očakávala horšiu známku, pretože otázky boli zložité. Hlavne, ak človek toľko necestuje po svojom rodnom kraji. Ukázalo mi to, ako chabo poznám vlastný národ...

Na koniec by som rada predstavila aj stánok **Trnavskej univerzity v Trnave**, ktorý ma svojím vtipným pexesom veľmi pobavil, no aj čo-to naučil z taliančiny a španielčiny. Ukázal mi podobnosť v gramatike i výslovnosti týchto dvoch jazykov na 3 príkladných slovách s ukážkovými obrázkami, boli to: *Zem* (terra (tal.) – terreno (šp.), *Slnko* (sole (tal.) – sol (šp.), *zvieratá* (animalit (tal.) – animales (šp.), *štyri* (quattro (tal.) – quatro (šp.). Bolo to obohacujúce, ako sa mi inovátor snažil vdýchnuť tú pravú artikuláciu. Vraj bol z Kolumbie, ako mi bolo povedané. Preto sa so mnou rozprával výlučne anglicky. Takisto bolo veľmi povzbudzujúce, keď mi pri tomto stánku pán, ktorý hovoril aj po slovensky, poradil navštíviť stánok **Paneurópskej vysokej školy**, keď som mu zmienila môj veľký sen ísť študovať žurnalistiku. Slečna z odporúčeného stánku mi vrelo podala užitočné informácie, ako možno zrealizovať tieto moje ambície – fakultou masmédií. Inšpirovala ma k väčšej snahe, keďže mi bolo povedané, že aj keď mi ešte zostávajú 2 roky štúdia na strednej škole, tak sa môžem zúčastniť na ich podujatiach, rovnako, ako to robilo mnoho ich súčasných študentov ešte predtým, ako vôbec podali prihlášku. Vzbudilo to vo mne nádej.

Bol to zážitok, v aký som, možno povedať, ani nedúfala, no mýlila som sa, a som veľmi rada, že som išla. Už sa neviem dočkať na budúci rok, kedy sa tento festival zopakuje a ja prídem znova!

TÉMA: MOKY NA CESTÁCH 2

Reportáž zo školskej exkurzie do Ríma, jún 2018

Pripravil: Matej Horváth, 3. G, foto: archív autora

Tohtoročné letné prázdniny sa pre nás, skupinku vtedajších druhákov a tretiakov zo strednej školy,

začali o čosi skôr. Už v pondelok, 25. júna, sme sa totiž vybrali na bratislavské letisko, aby sme sa, sprevádzaní pani učiteľkou Baueroovou, jej sestrou Gabrielou (ktorá je zároveň aj sestrou rehoľnou) a niekoľkými rodičmi, vybrali jednou z tých *všetkých ciest, ktoré*, podľa známeho výroku, *vedú do* dnešného hlavného mesta Talianska, do *Ríma*.

Let, odhliadnuc od meškania, prebehol bez väčších problémov a Rím nás privítal slnečným a horúcim počasím. Toto jeho „vítanie“ však

netrvalo dlho, pretože už o chvíľu sa zamračilo a začalo pršať, pričom takéto počasie zotrvalo v Ríme až do večera.

Ani dážď nám však nezabránil v tom, aby sme využili každú minútu v Ríme naplno, nuž sme sa, po vybalení a rýchlej aklimatizácii, vybrali do jedného z najdôležitejších chrámov katolíckej cirkvi, do baziliky sv. Panny Márie Snežnej. Po prehliadke nádhernej baziliky sme sa ešte zastavili v reštaurácii na prvú večeru v rámci nášho pobytu v Ríme.

Utorok so sebou do Ríma opäť priniesol slnko a horúčavu, takže sme mali ideálne podmienky na ďalšie výlety. Po výdatných raňajkách, ktoré nám zabezpečil personál hotela, v ktorom sme boli ubytovaní, sme teda neváhali a rýchlo sme sa vybrali na autobus smerujúci do centra mesta.

Naším prvým utorňajším cieľom bolo slávne Koloseum. Síce v súčasnosti stojí už len približne tretina pôvodnej stavby, ale na to, že má stavba vyše 1900 rokov, je to stále obrovský úspech! V Koloseu sme si vypočuli aj známu skladbu Mariky Gombitovej s rovnakým názvom, aký nesie aj bývalé dejisko gladiátorských súbojov – Koloseum, pýcha a pád...

Po obedňajšom pikniku a zastávke v zmrzlinárni na zopár kopčekov pravej talianskej

„gelato“, teda zmrzliny, sme sa vybrali na územie najmenšieho štátu sveta, ležiaceho takmer v srdci Ríma – na územie Vatikánu. Pochopiteľne, našim hlavným cieľom bola bazilika sv. Petra. Po dôkladnej prehliadke baziliky a po fenomenálnej večeri, ktorú sme si dali v reštaurácii v jednej z vatikánskych uličiek, sme sa vrátili späť do hotela, ktorý, zhodou okolností, bol pomerne blízko pri

Vatikáne. Mimochodom, v čase nášho pobytu v Ríme boli v plnom prúde majstrovstvá sveta vo futbale, ktoré nám, futbalovým fanúšikom, krásne naplňali večery v pohodlí hotelu.

Streda priniesla asi najväčší zážitok celého týždňa najmä veriacim účastníkom zájazdu, no i nám ostatným. Zúčastnili sme sa totiž verejnej audiencie u pápeža Františka, kde sme ho mohli vidieť z bezprostrednej blízkosti, ba niektorým dokonca podal ruku, alebo ich pobozkal. Po audiencii sme sa museli vrátiť na hotel, keďže naše „vedúce“ sestry Bauerové v utorok v autobuse okradol jeden z mnohých zlodejov, pre ktorých sú večne preplnené rímske autobusy rajom na Zemi, a teda si museli ísť vybaviť

na slovenské veľvyslanectvo náhradné doklady.

Štvrtok priniesol ďalšie zážitky. Ráno sme sa opäť vybrali do Vatikánu – chceli sme si totiž objednať fotky zo stredajšej audiencie. Zastavili sme sa aj v kaviarni na pravú taliansku kávu, a potom sa naše kroky nasmerovali smerom do rímskej zoo. Ale šťastena pri nás zase raz nestála – cesta smerujúca do kopca ku zoo bola v rekonštrukcii, a teda bolo veľmi náročné, ba až nemožné, sa tam dostať s vozičkami. Tento plán sa teda, žiaľ, musel zrušiť. Namiesto toho sme sa prešli centrom Ríma.

Najprv sme sa ulicami Ríma dostali ku Anjelskému hradu (Castel Sant'Angelo), kde sme si urobili malú prestávku na nákupy (v jeho susedstve boli totiž nejaké tie stánky plné rozličného tovaru - od

oblečenia až po elektroniku). Potom sme navštívili Piazza dei Fiori (Námestie kvetov), plné všakových stánkov, sponad ktorých vyčnievala socha jedného z talianskych národných hrdinov, Giordana Bruna. V ďalších minútach sme si prezreli aj námestie Piazza Navona (na obrázku), známe svojou Fontánou štyroch riek (Fontana dei quattro Fiumi), Neptúnovou fontánou, či bazilikou sv. Agnešky Rímskej. Nuž a potom sme sa už vybrali na večeru (vyskúšali sme taliansku podobu McDonald's) a naspäť na hotel, pobaliť si veci a pozrieť si jeden z najväčších šlágrů skupinovej fázy futbalových majstrovstiev sveta, v ktorom Angličania vyzvali „do tanca“ belgických „červených diablov“.

Nastal piatok, a s ním aj, asi nikým nechcený, náš odchod z Ríma. Ráno sme si ešte dobalili veci, rozlúčili sme sa s veľmi milým personálom hotela, a potom nás už prenajaté mikrobuses odviezli na menšie z dvoch rímskych letísk, na letisko Ciampino. Tam sme sa, čakajúc na lietadlo, ponevievali po rôznych obchodíkoch (zistil som, že Taliani sú takí hrdí na svoje Vespy (značka skútrov, kto by nevedel), že ich ponúkajú aj ako modely hádam v piatich mierkach – nuž som si jeden exemplár uchmatol aj ja), a potom nás už Boeing 737, patriaci írskemu Ryanairu, doviezol (opäť relatívne bezproblémovo) domov, kde sme s nadšením začali rodičom a blízkym rozprávať zážitky z celého týždňa.

TÉMA: MOKY NA CESTÁCH 3

Reportáž z Japonska 1

Pripravil: Oskar Stančiak, 1.SVC, foto: archív autora

Byť v Japonsku bol môj životný sen, odkedy som mal 14 rokov. Potom, ako som dovŕšil 18 rokov, som si zisťoval rôzne fakty o Japonsku, ako sú napríklad ich spôsob rozmýšľania, história a politika. Japonsko som navštívil prednedeľou ako 20-ročný. Spracoval som 20 zaujímavých bodov o tejto krajine, v tomto článku Vám ponúkam prvých 10:

1. Japonské vierovyznanie je oficiálne uznané ako shinto a budhizmus zároveň. Prevažná väčšina ich obyvateľov tvrdí, že sú aj shintoisti, aj budhisti. Avšak shinto je viacej ich unikátne náboženstvo, ktoré verí v prírodné sily a prírodných duchov.
2. Na takmer každej uličke v Japonsku je automat s nápojmi. Dokonca aj v herniach je viac ako päť druhov herných automatov, od žeriavových s cenami (takzvaný „crane game“) po závody. Hovorí sa, že na každých 25 rodených Japoncov je jeden automat, je ich až tak veľa!
3. Ku väčšine druhov jedla bola ryža, alebo sa jedlo skladalo z ryže, alebo výrobok, ako napríklad rezance, boli z ryže. Takže ryžu sme jedli každý deň.
4. Leto v Japonsku je vlhké a teplé. Myslel som si, že v Japonsku a iných ázijských krajinách ľudia odpadávajú z tepla častejšie.
5. Bol som aj na križovatke Shibuya. Zdala sa nám menšia, ako bola vyobrazená na obrázkoch na internete a v pohľadniciach.
6. V mestskej štvrti Akihabara je veľa obchodov s DVD, anime predmetmi, reštaurácií a dokonca špeciálnych typov kaviarní menom „MaidCafé“. Ja som bol so sestrou v jednom z nich! Je to veľmi divná kaviareň s hosteskami prezlečenými za

francúzske hostesky z niektorých anime seriálov, vraj išlo o „tú fantáziu“, ale asi som ju nepochopil správne. Mne sa to posedenie v MaidCafé páčilo. Kvôli tým extra službám, čo k tomu ponúkajú, ako napríklad malý koncert od jednej z hostesiek raz za hodinu, vďaka ktorému také posedenie môže vyjsť draho, až 18€ v našom.

7. Anime grafika a anime postavy boli na mnohých miestach v Japonsku, ale nepovedal by som, že sú „všade“. Mestská štvrť Akihabara je orientovaná na anime seriály a televízna stanica „Tokyo MX“ má určité časy, kedy vysiela anime seriály a anime reklamy, vrátane reklám na mobilné hry!

8. Čo sa mobilných hier v Japonsku týka, nielenže mobilný trh je v Japonsku veľmi veľký, ale dokonca v televízii a aj v rozhlase sú reklamy na mobilné hry!!! Na Slovensku len veľmi málokedy sú v televízii reklamy na mobilné hry okrem tých, ktoré sú medzinárodné a akosi potrebujú všade reklamnú plochu. Reklamy na mobilné hry na YouTube sa nerátajú, lebo je to medzinárodná platforma.

9. Zmrzlinárne v Japonsku majú divné príchuť. Tá najočividnejšia je „Matcha“ príchuť, známa ako zelený čaj. Ďalšia zaujímavá príchuť, čo sme so sestrou veľakrát mali, je Soda príchuť, čo je ako u nás tuttifrutti, len modrá farba namiesto ružovej.

A ako slávia Japonci Vianoce?

Japonsko neoslavuje Vianoce ako sviatok oficiálne, ale len kvôli „poameričtovaniu“... Japonsko má miesto toho Sviatok šťastnej lode so 7-mi milými mužmi, detaily ešte neviem, pretože v júli 2018, keď som bol v Japonsku, o ich Vianociach nebolo ani chýru, ani slychu. Budem to musieť zistiť nezávisle od dovolenky...

TÉMA: MOKY NA CESTÁCH 4

Reportáž z Göteborgu: Ako Švédi slávia Vianoce?

Pripravil: Samuel Béreš, 3. G, foto: archív autora + web

Najprv niekoľko základných informácií o Göteborgu

Göteborg je druhým najväčším švédskym mestom, ktoré leží v provincii Västergötland na západnom pobreží Švédska. Má rozlohu 452 km² a žije v ňom až 570 tisíc obyvateľov, pričom ho tvoria aj národnostné menšiny z Iránu, Sudánu alebo bývalej Juhoslávie. Považuje sa za študentské mesto - na dvoch univerzitách študuje až 600 tisíc študentov. Nazýva sa aj „zeleným mestom“ alebo „nešvédskym mestom“ pre jeho zelené parky a čisté ulice.

Mesto nemá dlhú históriu, pretože ho založil miestny kráľ Gustav II. Adolf až v 17. storočí. Mesto bolo pod vplyvom Holanďanov, avšak koncom 17. storočia už bolo mesto pod úplnou kontrolou Švédska. V 18. storočí prosperovalo v námorníctve a v obchode, a na rozpätí 19. – 20. storočia zažívalo industrializáciu.

Z rannej architektúry mesta sa toho veľa nezachovalo, ale v priebehu 17. až 18. storočia ľudia stavali domy v renesančnom štýle a v súčasnosti je mesto v tvare kvádra, čo je charakteristické pre architektonický smer funkcionalizmus.

Väčšina Slovákov si spája Göteborg s Majstrovstvami sveta v hokeji, ktoré sa odohrávali pred vyše 16 rokmi. Tam sme po prvý raz vyhrali finále šampionátu nad Rusmi, a odtiaľ sme priviezli historicky prvý a zatiaľ jediný zlatý pohár.

Göteborg je nielen športovým sídlom, ale je aj pokojným mestom, ktoré presne vystihuje škandinávsku atmosféru. Domáci si tu zvykli na dážď a vietor, no

ak sa vydarí počasie, Švédi idú okamžite do ulíc zašportovať si, alebo zrelaxovať v parku.

Toto škandinávské mesto je centrom kultúry, modernej architektúry i zábavy a láka mnohých turistov vďaka príjemnej atmosfére, kvalitným reštauráciám, miestnym jedlám a kultúrnym

zážitkom.

A teraz moje osobné zážitky z „nešvédskeho mesta“

Po príchode na miestne letisko mňa, mojich bratov a mamu privítalo mesto pekným počasím a chladným vzduchom. Chceli sme sa dostať do hotela Scandic Crown, kde sme boli ubytovaní na pár dní. Dostali sme sa tam bez problémov, ale bohužiaľ nás personál nepustil – upratovali izby a mohli nám dať jednu z nich až poobede. Keďže sme nechceli dlho čakať, rozhodli sme sa navštíviť prírodovedné centrum Universum,

ktoré je známe zoologickou záhradou a vedecko-interaktívnymi miestnosťami. S mojou rodinou sme tam obdivovali morské druhy vo veľkom akváriu, vyfotili sme si dažďový prales a vyskúšali si vedecké experimenty.

Poobede sme sa išli pozrieť na zábavný park Liseberg, ktorý sa nachádza neďaleko Universumu. Tento areál je najnavštevovanejším parkom v celej Škandinávii, má horské dráhy, vodné atrakcie a miestnosti s počítačovými arkádami, pričom jedna z najvýznamnejších atrakcií je drevená dráha Balder.

Zbežne sme si pozreli celý areál, pretože

sme sa cítili unavení a chceli sme si vybaľiť naše veci v hoteli, čo sme aj urobili. Na večeru sme išli do fast-foodu s názvom Max, kde podávali skvelé hamburgery.

Na druhý deň sme sa rozhodli navštíviť obchodnú štvrť Haga, kamennú pevnosť Skansen Kronan a rybáci kostol Feskekôrka. Cestou do Hagy sme stihli nazrieť do interiéru botanickej záhrady Tradgardsforeningen a zahrať si spolu v parku minigolf, kde som skončil ako posledný. Po hre sme prišli do Hagy, ktorá je lemovaná krásnymi drevenými domami, butikmi a kaviarňami. Tam sme si stihli kúpiť suveníry pre jednotlivých členov rodiny a poobzerať si jednotlivé ulice, ktoré boli ľudoprázdné. Možno to bolo tým, že bola nedeľa.

Z Hagy sme si namierili na pevnosť Skansen Kronan, nachádzajúcu sa na zelenom kopčeku, ktorá v minulosti slúžila ako vojenská základňa a väzenie. Dnes sa využíva ako vojenské múzeum a konajú sa tu verejné slávnosti. Podľa môjho názoru sa oplatí vyliezť na kopček, aby ste mohli uvidieť krásnu panorámu celého mesta.

Poslednou zástavkou bol rybáci trh Feskekôrka, čo vo švédčine znamená „rybáci kostol“. Nazýva sa aj „Mekku pre rybáckych labučníkov“, pretože tam nájdete ryby v rôznych veľkostiach a tvaroch. Bohužiaľ sme mali smolu – bola nedeľa, čo znamenalo, že Feskekôrka bola zavretá. Aj keď sme si predstavovali odlišné ukončenie nášho výletu, deň sme zakončili čerstvým rybáckym obedom.

Posledný deň v Göteborgu sme si chceli užiť naplno, a preto sme sa rozhodli navštíviť námorné múzeum Maritiman, ktoré ponúkalo plavidlá všetkých veľkostí, ako ponorku Nordkaparen, loď Ada1 i menšie plavidlá. Na tomto mieste bolo mame príliš zle, takže po zvyšok prehliadky zostala v prístave, zatiaľ čo ja s chalanmi sme preskúmali celé múzeum. Po prieskume sme išli do hotela, kde sme si zbalili veci, a deň sme završili v talianskej reštaurácii.

Nasledujúci deň sme odišli z hotela v ranných hodinách, potom sme išli priamo na letisko a z letiska priamo domov. Tak sa naša posledná letná dovolenka skončila, avšak mne a mojej rodine na ňu zostanú príjemné spomienky.

Prečo sa oplatí vidieť Göteborg?

Podľa môjho názoru sa oplatí vidieť Göteborg pre tri dôvody. Po prvé, panuje tam príjemná atmosféra a miestni obyvatelia sa tam miešajú s prisťahovalcami rôznej pleti, čo pridáva tomuto miestu viac rozmanitosti. Ďalej, mesto a jeho obyvatelia sú oveľa ekologickejší než my v Bratislave. Nakoniec, majú tam chladné počasie, ktoré môže byť „útočiskom“ pre ľudí utekajúcich pred horúčavami.

Göteborg je krásne miesto, kde si môžete odpočinúť v zelených parkoch, zísť na mestské trhy, alebo si pozrieť architektonické skvosty. Keď zmixujete dokopy cestovateľského ducha, škandinávske počasie a zaujímavé pamiatky, dostanete nezabudnuteľné zážitky.

A ako slávia obyvatelia mesta Göteborg Vianoce?

Aj keď každá krajina na svete oslavuje Vianoce svojím spôsobom, majú spoločnú črtu – oslavujú, jedia a trávia čas s rodinami. Platí to aj pre severské mesto Göteborg, kde vládnu dlhé zimy a chladné noci. Preto si miestni obyvatelia krátia zimy vianočnými aktivitami, ktoré ich dokážu obohatiť a rozveseliť. Tu spomeniem pár príkladov ich vianočných zvykov a aktivít.

Vianoce v Lisebergskom parku

Lisebergský zábavný park oslovuje všetky vekové kategórie svojimi atrakciami po celý rok, ale počas Vianoc sa premieňa celý park na čarovnú zimnú krajinu. Tam sa môžete najesť v skvelých reštauráciách, stretnúť so Santa Clausom, navštíviť stredovekú dedinku

alebo nakupovať na vianočných trhoch.

Tradičné švédske jedlá a nápoje

Švédsko je prímorským štátom, čo znamená, že ich hlavným jedlom budú ryby a mäkkýše. Na Vianoce môžete okoštovať rybie špeciality, ako surovú lososovú rybu, sleda nakladaného v octe, raka alebo krevety. Okrem jedla si môžete vypiť aj Glögg. Je to nápoj, ktorý sa vyrába zo škorice, zázvoru, klinčekov, horkých pomarančov a z vína. Najlepšie je ho vypiť za chladného počasia vonku.

Spev okolo vianočného stromu

Nezľáknite sa, ak začujete melodické hlasy v centre mesta. Pravdepodobne to bude zbor spievajúci okolo vianočného stromu na námestí Kungssportsplatsen. Táto udalosť, ku ktorej sa môžu pridať dospelí aj deti, je vo Švédsku populárna. Táto tradícia vznikla pár rokov dozadu, pričom si zobrala inšpiráciu od Američanov.

Vianočné trhy

Vianoce sú časom aj pre trhy a v Göteborgu nájdete pár tržníc v rôznych štvrtiach, napr. v Hage, Nordstane alebo Kronhusete. Tieto miesta majú malinké obchody predávajúce čokolády, darčeky, klobúky a módne oblečenia. Ešte ponúkajú aj reštaurácie a hracie arkády.

Oslavy Dňa sv. Lucie

Jednou z najväčších slávností v tomto meste je Deň sv. Lucie oslavovaný 13. decembra. Táto tradícia vznikla na základe príbehov, ktoré sa rozšírili vo Švédsku v priebehu expanzie kresťanstva. Podľa príbehov sv. Lucia bola martýrka, ktorá pomáhala kresťanom za čias ich prenasledovania a následne zomrela pre svoju vieru.

Čo sa týka 13. decembra, bol to dátum, ktorý oslavovali Severania ako deň zimného slnovratu. Vplyvom kresťanstva sa postupne tento pohanský sviatok premenil na Deň sv. Lucie. Tento deň

oslavujú všetci spoločne v bielych rúchach, a medzi týmito zástupmi ide dievča, ktoré je oblečené v bielych šatách a nosí na hlave veniec zo sviečok. Dievča má predstavovať sv. Luciu. Slávnosti sa konajú v kostoloch a po nich sv. Lucia ide ku každému domu, aby popriala rodine veľa šťastia a pokoja.

ROZHOVOR - „najlepši“ maturant za šk. rok 2017/18 - Oskar Stančiak, dnes žiak I.SVC

Pýtala sa: redakcia

1. Oskar, aké boli Tvoje bezprostredné pocity z toho, že si v júni 2018 na konci predchádzajúceho školského roka získal cenu Najlepši maturant?

Bol som veľmi prekvapený, že som získal ocenenie „najlepši maturant“, takéto ocenenie som neočakával.

2. Akú cenu si vlastne získal? Ako ju využiješ?

Dostal som titul „Najlepši maturant roka“... Pocitovo je to podobné ako napríklad v hre TT: Shógun 2 získať titul „Ultimátny Šhógun/Vládca“, v tom prípade krajiny, ktorá sa skladá z pohádaných skupín a jeden z nich vyšiel na vrchol ako najlepši... Až na to, že v reálnom živote, čo je lepšie.

3. Aké si mal vlastne to víťazné maturitné skóre známk?

Známky boli 1 z angličtiny, bol som skúšaný z úrovne B2. Potom 1 zo slovenčiny a nakoniec 2 z ekonomiky.

4. Z ktorých predmetov si maturoval, ktorý predmet bol pre teba najľahší, resp. ktorý maturitný predmet si najlepšie vedel a prečo?

Z angličtiny, slovenčiny a ekonomiky. Najľahšia bola angličtina, lebo som bol síce skúšaný z B2, ale po odpovedi povedali učitelia niečo v zmysle, že som odpovedal ako úroveň C1, čo je o jedno vyššie.

5. Ako si prežíval atmosféru počas ústnych maturít?

Ťažko. Jedna zlá odpoveď a je dole známka o jedno. Taktiež je zle, keď je žiak ticho, to je tiež zlé znamenie.

6. Čo by si poradil našim čitateľom - na čo sa majú pripraviť a čo by si im odporučil, aby ústna maturita bola pre nich dobrou spomienkou?

Stále vedieť rozprávať. Najlepšie je vedieť niečo z každého, povedzme zo slovenčiny pochopiť všetky gramatické pravidlá ako vzory pri skloňovaní a vetné členy, to pomohlo mne. VŠETKO sa zide na maturite, čo nie je fiktívne alebo nepochádza zo školy (Televízia, Hudba, Hry, Média pomôžu iba okrajovo)

7. Ako si trávil akademický týždeň, využil si ho?

Áno. Možno nie tak, ako by ľudia očakávali. Posledné dve dni sme si s maminou povedali: „Učiť sa na poslednú chvíľu? To asi nepomôže.“

8. Čo by si poradil z hľadiska plánovania a organizácie času pri príprave na maturitnú skúšku - aby to bolo čo možno najmenej stresujúce?

Na to, žiaľ, nemám odpoveď ani návrh. Ja som sa snažil dodržať „učiť sa doma aspoň 1 hodinu denne“.

9. Zažil si počas ústnych maturitných nejakú nečakanú či prekvapivú vec?

Nie.

10. Skús piatimi slovami vystihnúť asociácie, ktoré Ti nabehnú, keď sa povie škola Mokrohájska 3!

„Mokrohájska 3 je moja obľúbená škola. Učitelia a žiaci mi pomohli prekonať moje a ostatných nedostatky, a spraviť ich tak lepším.“

Vtipy zo školských lavíc

Zozbierala: redakcia

Trieda 8.A, hodina literatúry

- Učiteľka sa pýta: Do akej generácie patrí Andrej Sládkovič?
- Žiaci: (nevedia)
- Učiteľka: Š-š-š ...
- Žiak M.R. : Šibali.

Trieda 8.A, hodina literatúry

- Učiteľka sa pýta: Uveď 1 príklad na vlastné podstatné meno!
- Žiačka D. J: JA

Trieda 8.B, hodina hudobnej výchovy

- Učiteľka sa pýta: Aká je tvoja najobľúbenejšia vianočná pieseň?
- Žiak: M. S. Veľká noc

Výzva: všetky zaujímavé výroky, ktoré odznejú počas Vašich vyučovacích hodín, očakávame na adrese redakcie: Školský časopis Moky 3, casopismoky3@gmail.com

ZO ŠKOLSKÝCH AKCIÍ...

Týždeň „Hovorme o jedle“, október 2018

Deň strašidielok na 1. stupni, október 2018

Stužková IV. G, október 2018

Predstavenie „Zdravý nemocný“
v MDPOH, november 2018

Koncert k 100. výročiu vzniku ČSR
(nad) a 120. výročia narodenia Jána
Smreka (pod) v KC Dúbravka, október
2018

Zo školského výletu do Ríma, jún 2018

Z výstavy ku 100. výročiu vzniku ČSR na Bratislavskom
hrade, september 2018

Triedne kolo súťaže Šaliensky Mat'ko v 8. A, október 2018

Stužková IV.OA, október 2018

Slávnostné odovzdávanie maturitných vysvedčení, máj 2018

Olympiáda v SJL, Sofia Olejárová, VIII.A, november 2018

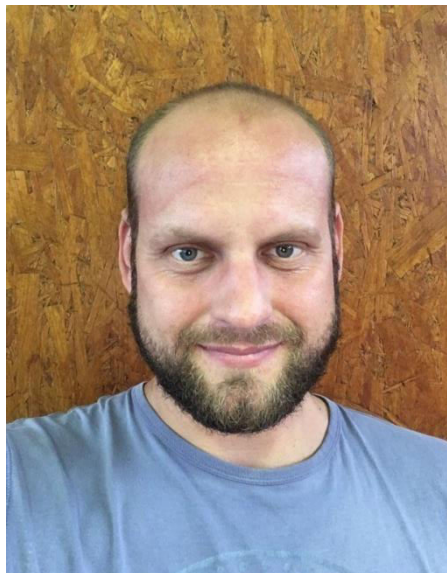

Imatrikulácie žiakov I.G a I.OA, október 2018

BÝVALÍ ABSOLVENTI

PaedDr. Daniel Hamšík

Pripravili: Matej Horváth a Lucia Husárová, 3. G, foto: archív D. Hamšíka

Kedy ste tu študovali?

Nastúpil som sem začiatkom deväťdesiatych rokov, asi v 93. alebo v 94. roku. Prišiel som sem na skúšku koncom tretej triedy a nastúpil som sem na začiatku štvrtej triedy. Pani učiteľka Addová bola moja triedna.

Ako ste sa dozvedeli o našej škole, kto Vám ju odporučil?

Moja mama tu kedysi učila anglický jazyk a slovenčinu. Vtedy sa premýšľalo nad projektom integrovať zdravých medzi postihnutých. Kto, keď nie jej vlastný syn, by bol ideálny pokusný králik? Kedysi to bolo zariadenie, o ktorom nikto ani nevedel.

Aké ste mali vzťahy v triede? Ako ste sa tu cítili?

Normálne. S niektorými vtedajšími spolužiakmi som doteraz v kontakte, vídavame sa. Jednému spolužiakovi som dokonca robil osobného asistenta.

Aké predmety, ktorých učiteľov, ste mali radi?

Znie to neuveriteľne, ale až v neskoršom veku som si uvedomil, že to bola slovenčina. Na základnej škole ju učila pani Boroňová a napríklad angličtinu ma učila pani Šaradinová. Na strednej škole som mal rád informatiku, ktorú ma učil pán Ištók. V podstate som mal rád všetky predmety, lebo učitelia to vedeli všetko tak dobre povedať.

Kedže sa blížila Vianoce, ako ich zvyknete tráviť vy?

Sviatky zvyknem tráviť s rodinou. Rodina je o deťoch. Mám tri deti. Vianoce sú o šťastí, o rodine, o hraní. Sú to vlastne jediné tri dni, keď sme všetci spolu, nič sa nerobí, nesmie sa prať, kosiť, učiť a tieto dni sú tak venované pre nás.

Beniakove Chynorany, okresné kolo, november 2018, prvé miesto a postup Michala Žiaka do celoslovenského kola,

MIKULÁŠSKO-VIANOČNÝ PRIESKUM

MEDZI DEŤMI ZO 4.A

Pýtal sa: Michal Žiak, III.OA

Vianoce sú čas, na ktorý sa všetci z nás tešia. Dospelí na pokojné chvíle s rodinou a relax a deti na to, že dostanú darčeky, na ktoré sa celých 365 dní tešili. Názory našich malých štvrtákov som sa rozhodol spísať. Ich reakcie boli zaujímavé. Za prieskum ďakujem žiakom 4. ročníka na základnej škole a ich pani triednej učiteľke Mgr. Júlii Hauptvoglovej za to, že som mohol uskutočniť tento prieskum.

Tu sú odpovede:

1. Prečo sa tešíš na Mikuláša?

- Na sladkosti.
- Teším sa na sladkosti, darčeky a na tablet.
 - Kvôli sladkému.
 - Na cibuľu.
 - Lebo mi dáva darčeky.
- Na sladkosti, darčeky a na umývanie topánok.

2. Kam ti Mikuláš dáva darčeky?

- Do topánok a na rôzne miesta v dome.
 - Do okna.
 - Pod telku.
 - Do čižmy.
- Niekedy do postele a niekedy pod stromček.
 - Do topánok.

3. Kto je podľa teba Mikuláš?

- Čistý človek alebo naša mama.
- Mikuláš je ten, čo nosí sladkosti.
 - Mama.
 - Ježiško.
- Je to ujo, ktorý je prezlečený za Mikuláša.
 - Nieкто z našej rodiny.
- Rodičia, lebo podobné balíčky, ako dostávam, majú v obchodoch, a navyše Mikuláš už zomrel. Topánky treba mať pri okne.
- Mikuláš už zomrel, ale rodičia ho zastupujú.
 - Mikuláš je človek, ktorý zomrel.

4. Aký je tvoj najobľúbenejší mikulášsky darček?

- Hračky.
- Sladkosti.
- Kinderko.
- Keksy.
- Mám rád všetky darčeky.
- Sladkosti, orechy, niekedy aj sladkú vodu.
- Štyri kinderká, pažitku, mladú cibuľku, jeden zemiačik, jedna mandarínka.

- Jedno kinderko, jedno lízatko, jeden pomaranč.
- Od Mikuláša by som chcel ovocie a sladkosti.

5. Kto ľudom nosí darčeky?

- Ježiško.
- Rodičia.
- Ježiško.
- Ježiško, čiže mama.
- Ježiško.
- Optimus Prime (postava z komiksov a filmov Transformers, pozn. red).

6. Čo zvykneš robiť na Vianoce?

- Spievať.
- Chystať stromček, perníky, kvetinky a koláče.
- Hráť sa s kamarátmi guľovačku a väčšinou spím.
- Čakám nedečkavo na darčeky. Odporujem jedeniu rybacej polievky.
- Som doma s rodinou a rozbaľujem darčeky.

7. Kto je podľa teba Ježiško? Ako si ho predstavuješ?

- Mama.
- Je to pravý človek, mama, otec.
- Ježiško je podľa mňa Boh. Predstavujem si ho ako milého a dobrého.
- Mama.
- Je to človek, ktorý nás má rád.
- Mama, tato.
- S blízkymi staviam vianočný stromček každé Vianoce.
- Áno. Pred Vianocami zvykneme spolu s blízkymi stavať stromček a skrášľovať ho.
- Áno.
- Áno.

9. Aké darčeky by si chcel na Vianoce?

- Ísť do Neapolu.
- Hodinky Kurio, bábiku Baby Born, Horse Club a kočík.
- Chcel by som tablet, auto na diaľkové ovládanie, počítač, MP3 prehrávač.
- Počítač, vlastnú TV, XBOX a mobil.
- Tablet a notebook.
- Lego Jurassic World.
- Lyže, lyžiarske okuliare, lyžiarske tyče.

10. Aký vianočný darček bol pre teba ten najlepšší?

- Rodina.
- Všetky.
- Pre mňa najlepším darčekom bola Biblia.
- Tablet.
- Piesok.
- Šalát.

VIANOCE V TALIANSKU

Pripravil: Viktor Rovniansky, III. G, foto: web

Vianočné obdobie sa v Taliansku začína osem dní pre Vianocami, 17. decembra, a trvá do 6. januára – sviatku, nazývaného Epifania (Sviatok Troch kráľov). Počas tohto osemdňového obdobia, ktoré nazývajú Novena, chodia deti od domu k domu a koledujú. Uctievajú si tým cestu pastierov k jasličkám.

Keďže jednotlivé regióny Talianska sú veľmi rozmanité, je ťažké identifikovať tradičnú taliansku slávnostnú večeru. Niektoré jedlá však zostávajú rovnaké, ako u nás. Ryba zostáva hlavným pokrmom. Väčšina vianočných koláčov a sladkostí obsahuje oriešky a med, ktorými sa ctí plodnosť zeme, a ktoré majú zároveň osladiť nový rok. Typickým vianočným koláčom je Panettone s kandizovaným ovocím. Darčeky rozdáva čarodejnica Befana 6. januára.

Tradičné vianočné jedlá

Vianočné zvyky obyvateľov Apeninského polostrova sa rôznia od kraja ku kraju, dokonca aj od jedného mesta k druhému práve tak, ako jedlá, ktoré prichádzajú na sviatočný stôl. Hoci sú rozdiely veľké, vždy sa nájde aj niečo spoločné, ako napríklad zvyk hrať tombolu, kde sa jednotlivé políčka s číslami prekrývajú fazuľkami.

Štedrá večera 24. decembra ako ju poznáme u nás nie je v Taliansku pravidlom. V niektorých regiónoch je najdôležitejším sviatkom Božie narodenie a slávnostná hostina sa pripravuje 25. decembra na obed. Základom vianočnej večere je vždy ryba, či už čerstvá, konzervovaná, solená alebo nakladaná. Obedu kraľuje slepačí vývar v rôznych variáciách. Takmer nikde nechýbajú orechy, sušené ovocie a sezónna zelenina v rôznych úpravách. Zákusky a koláče sa ani nedajú spočítať, každý kraj má tie svoje.

Cannoli - typický dezert na Sicílii

V Ríme sú Vianoce sväté tak, ako polnočná omša a tombola s fazuľkami. Na stole nemôže chýbať jedlo s rybou. Najčastejšie sa pripravujú cestoviny s brokolicou a rybou raja. Obľúbené sú aj špagety so sardinkami, vyprážaný úhor *l'anguilla frita* či šalát z listov katalánskej čakanky *l'insalata di puntarelle*. Ako dezert nugát s orieškami *la nociata* či koláč plnený mandľami, orieškami, kandizovanými ovocím či škoricou *il panepato*.

Súčasť štedrej večere v Neapole

TALIANSKY VIANOČNÝ MIKROSLOVNÍK

Pekné Vianoce : Buon Natale

Šťastný nový rok : Buon capodanno

EXKLUZÍVNY VIANOČNÝ KVÍZ

Vianočné zaujímavosti zo sveta

Prpravila: Gréta Cziferiová, III. G

Pre dlhé zimné večery sme pre Vás pripravili krátky ľahký kvíz. Nech sa páči:

1. Prvý umelý stromček bol vyrobený 20. storočí v Nemecku. Čo si myslíte, z čoho ho vyrobili?
a. z drôtu c. z plastu
b. z husieho peria d. z dreva
2. Známu vianočnú pesničku Tichá noc, svätá noc, asi všetci dobre poznáte. Spieva v množstve rôznych jazykov. Viete však, ako stará je táto pesnička?
a. 35 rokov c. 200 rokov
b. 120 rokov d. 500 rokov
3. V Mexiku sú Vianoce cirkevným sviatkom. Na 24. december sa pripravujú predchádzajúcim obdobím s názvom Posada, ktoré trvá...
a. 4 predchádzajúce nedele c. 9 dní
b. od začiatku decembra d. 3 dni
4. Pravoslávni kresťania (napr. na Ukrajine) oslavujú Vianoce podľa juliánskeho kalendára dňa...
a. 25. decembra c. 2. januára
b. 31. decembra d. 7. januára
5. Napriek tomu, že v danej krajine je len malé percento ľudí hlásiacich sa k náboženstvu, ktoré oslavuje Vianoce, počas týchto sviatkov tam majú v KFC prichystané pre svojich občanov špeciálne menu. O ktorú krajinu ide?
a. USA c. Maďarsko
b. Japonsko d. Grónsko
6. Čo v niektorých ZOO môžete darovať pre zvieratká z vianočnej výzdoby ako krmivo?
a. vianočné dobroty, ktoré sme doma nezjedli c. vianočné gule
b. živé vianočné stromčeky d. sviečky
7. Mnoho detí pred Vianocami píše listy so svojimi prániami Santa Clausovi. Kam by ste mu poslali list vy?
a. na poštu doma, oni mu to určite doručia na správnu adresu c. do neba
b. na Severný pól d. na Antarktídu
8. V ktorej krajine by ste si na Vianoce určite nemohli postaviť snehuliaka, namiesto toho by ste však mohli kúpať v mori?
a. v Austrálii c. v Čechách
b. vo Veľkej Británii d. v Rusku

Správne odpovede nájdete na konci časopisu, hneď za rozprávku M. Sivičekovej! 😊

HELLO ENGLISH READERS!

Prepared by: PaedDr. Katarína Šaradinová

Pictures: Internet

After a beautiful and very long Indian summer in Bratislava, short days of November have already begun and our mood is very often under their strong influence. This month is maybe not that much familiar with many of us. However, the school work must go on and a lot of our activities which have not been finished so far will be finished at last! And, of course, many new ones will be started.

One of the traditions at our school is matriculation of the students in the first years. This was a nice opportunity to evaluate the event and offer you some of the reactions of the new members of our high school community.

It was really funny to do the activities
like dancing, guessing the words or
shaving the balloons covered with foam.

Kristína, 1.G

GOOD WAY TO HAVE FUN!!!
GREAT OPPORTUNITY TO MAKE NEW FRIENDS!!!

Daniel, 1.G

A little chaotic, but pleasant and funny
atmosphere 😊

Good disciplines! Terezka, 4.G

Another tradition typical in our school is a Green Ribbon Party.

This year students from both classes enjoyed them a lot...although not together – each class separately...but in a good and festive atmosphere they will never forget. You can read what they said and recommend to the younger ones:

This event belongs to the traditions in our country. The symbol – green ribbon means Hope.

Our event had two parts. In the official one we offered gratitude speech to our parents and teachers. They also told us several emotional words that we will remember forever!

Then we received green ribbons and sang students' anthem Gaudeamus.

Whole evening continued with a photo presentation from our childhood and presence, short performances, a lot of fun and dancing till the late night.

This tradition should be preserved. I had many nice moments with my family and classmates, as well as with the form teacher and other good people from our school "family".

I will have nice memories for the rest of my life.

Martina, 4.OA

The last but not least from traditions at our school is the visit to the English theatre – this time we saw the play Pygmalion. Mixed feelings, different reactions, dis/satisfaction... all this on 9 -th Nov.

Pygmalion is a theatrical play,

which has been written by a dramatist George Bernard Shaw.

It has received positive reactions and been played in many famous cities.

The play tells the story of a poor saleswoman Eliza, who speaks Cockney English.

One day, she meets an arrogant Dr Higgins, who studies people's accents. He decides to teach Eliza how to speak properly and behave as a decent duchess. With his help Eliza becomes a cultivated lady without any lingual problem. During the play, she has to decide if she wants to spend a life with her abusive teacher or live as an independent woman.

The play is successful for three reasons.

Firstly, acting of Eliza and Dr Higgins are great due to their charisma and sense of humour.

Secondly, the screenplay has humoristic and dramatic moments, which can amaze the audience. Eventually, costumes, sets and musical sequences deserve our applause, because they underline the atmosphere and depth of a story. The only thing I'm dissatisfied with, is an opened ending, which doesn't explain the fate of characters.

Even I'm not a fan of theatre, this play has caught my heart for its likeable characters, amusing sequences and the topic aimed at how to be yourself and independent.

I believe adults and teenagers will enjoy it a lot

Samuel, 3.G

Zo sveta zaujímavostí Ako funguje Mozart Efekt ? Pripravil Oskar Stančiak, 1.SVC

Niektorí ľudia veria tomu, že hudba je viac ako len zábava.

Don Campbell (žiadna súvislosť s Campbell polievkou od umelca Andy Warhole) vynášiel Mozartov Efekt[®] a tvrdí, že všetky rôzne druhy hudby, od klasickej po jazz, od latino po rock, môžu ovplyvniť našu schopnosť učiť sa a aj naše zdravie.

Veľa z nás používa hudbu, aby sme si oddýchlí počas práce. Avšak Campbell tvrdí, že môže taktiež potlačiť bolesť, keď sa cítíme chorí a nemenovaný riaditeľ Baltimorskej nemocnice vo Veľkej Británii tvrdí, že tridsať minút klasickej hudby má rovnaký efekt ako desať miligramov lieku na bolesť menom Valium. Campbell taktiež verí, že hudba dokáže pomôcť sústrediť sa, ale na to potrebuješ tú správnu hudbu na svoju náladu. A treba to počúvať aspoň desať minút predtým, ako ideš študovať.

Možno si pred učením potrebuješ oddýchnuť, alebo si unavený a chceš sa cítiť viac energicky – takže by si si mal vybrať vhodnú hudbu, aby ti pomohla.

Čo znamená pojem dobromyseľná klebeta Jamieho Olivera ? Pripravil: Oskar Stančiak, 1.SVC

Keď mal Jamie Oliver štrnásť rokov, mal ambíciu prevádzkovať svoj vlastný hostinec, presne ako jeho otec. Ale za posledných dvadsaťpäť rokov kuchár a zároveň celebrita Jamie Oliver dosiahol o moc viac.

Má vlastný reťazec reštaurácií, pár televíznych sérií o varení a najlepšie predávanú kuchársku knihu. Jamie Oliver je veľmi známe meno v každej domácnosti vo Veľkej Británii. Jeden zo špeciálnych projektov, čo urobil, sa volá „Jamieho Ministerstvo Jedla“ (Ministry of Food), s čím začal v roku 2008. Sústreď sa na dva ciele: Po prvé, aby naučil ľudí, ako variť zdravé a celkom lacné jedlo namiesto jedenia rýchleho občerstvenia.

A po druhé, aby sa udomácnila „Povedz to ďalej“ schéma: Povzbudzujúc každého, aby ten recept, čo sa naučil, povedal štyrom ďalším ľuďom a tí štyria ľudia to povedia ďalším štyrom a tak ďalej. Niečo ako dobromyseľná klebeta.

Tisíce ľudí takto postupne zmenili svoje stravovacie návyky.
(Mimochodom, to „Pošli/povedz to X ďalším ľuďom“ nevymyslel Jamie. Spam e-maily s akože nešťastím, kým to nepošeľ ďalej, vzniklo o moc skôr.)

Novoročné predstavzatia očami detí Zobierala redakcia

1. Má zmysel dávať si novoročné predsavzatia? Prečo áno, prečo nie?

- Áno, má to zmysel, pokiaľ ich budeme celý rok dodržiavať. (Nika, VI.A)

- Má to význam, ale mali by sme sa ich snažiť dodržiavať a ísť si za svojím cieľom. (Tibi, VI.A)

2. Keby si si mal/mala dať nejaké predsavzatie, čo by to bolo, čo by si chcel/a zmeniť?

- Chcela by som sa naučiť počítať. (Nika, VI.A)

- Chcel by som si vylepšiť známky. (Tibi, VI.A)

ŠPORTOVÉ OKIENKO

Slovenský Leicester

Pripravil: Ján Smriga, III. G, foto: web

História dnešného Spartaka sa začala písať v roku 1952. Začiatky boli veľmi hektické, klub až do sezóny 63/64 pendloval medzi 1. a 2. ligou. Stabilizovať situáciu dokázal až najúspešnejší tréner v histórii trnavského futbalu - Anton Malatinský. Pod jeho vedením Trnava získala tri majstrovské tituly (1968, 1972, 1973) a ako jedno z mála mužstiev dokázala narušiť hegemoniu českých tímov. V roku 1969 sa Spartakovcom podarilo ako prvému mužstvu z vtedajšieho Československa postúpiť do semifinále PMEK, kde boli Trnavčania v spoločnosti klubov ako Manchester United, Ajax alebo Juventus. Je vhodné doplniť, že slovenský tím nebol v žiadnom prípade favorit a mohol len a len prekvapiť. Lós nám pridelil Ajax, a treba

povedať, že obidva zápasy boli veľmi vyrovnané a holandskí odborníci dodnes svorne tvrdia, že Ajax odohral v Trnave najhorší zápas v histórii a postúpiť mala Trnava. Po tomto nevídanom úspechu odišiel Malatinský do Slovnafu Bratislava a začalo sa obdobie sucha, kde si Spartak niekoľkokrát vypil kalich horkosti až do dna. Zvrat prišiel až v sezóne 1995/96, Spartakovci boli jesennými majstrami. Bílí Andeli bojovali s 1.FC Košice až do posledného kola. V poslednom kole bol Spartak stále na čele a cestoval do Rimavskej Soboty. Mal to byť relatívne jednoduchý zápas ale... Po veľmi zvláštnom verdikte rozhodcov, keď najprv odpískali a následne odvolali penaltu (dodnes sa hlavný rozhodca k celej situácii nevyjadril), Spartak prehral 1:2 a sen o titule sa rozplynul. Na začiatku 3. tisícročia mala Trnava finančné problémy, ktoré vyústili až do zostupu do 3. ligy. Spartak bol ešte raz blízúčko k titulu, v sezóne 11/12 skončil za Žilinou o dva body. Nasledovalo obdobie častých výmen na trénerskom poste, vznikali konflikty klubu s fanúšikmi, čiže riešila sa skôr politika a futbal bol často druhoradý. Od sezóny 11/12 boli na trénerskej lavičke osobnosti ako Zelenský, Jarábek, Ekhardt, alebo Karhan.

Po viac menej neúspešných experimentoch s trénermi opradenými úspechmi (či už ako hráč alebo ako tréner), sa klub v sezóne 17/18 uchýlil k prekvapivému kroku, keď angažoval muža, ktorý nikdy predtým nebol hlavný tréner, ale životopis mal pestrý, ako asistent pôsobil v 1. FSV Mainz, alebo v Schalke. Tým mužom bol Nestor El Maestro, bol to najmladší tréner vo Fortuna Lige, mal iba 35 rokov. El Maestro priniesol veľa nových prvkov, ale asi najvýraznejší, s ktorým mali súper najväčšie problémy, bola zmena hry v defenzíve, kde sa upustilo na naše pomery od často preferovanej osobnej obrany a Trnava prešla na zónovú obranu. Tréner verejne vyhlasoval, že jeho vzorom je José Mourinho a ako sme mohli vidieť, El Maestro implementoval do svojej hry veľa prvkov z hry Portugalského génia, napríklad aj zmienenú defenzívnu hru, kde nebol základ mať loptu na svojich kopačkách, ale poctivé vracanie, obetavosť a viera v trénerovu filozofiu. Pred sezónou 17/18 sa po desiatich ročníkoch zmenil model súťaže. Upustilo sa od 33 kolového systému, ktorý mnohí považovali za nespravodlivý, pretože sa hrali tri vzájomné zápasy, takže vždy jedno z mužstiev hralo doma o zápas viac. Nový model mal priniesť vyššiu vyrovnanosť a viac atraktívnych zápasov. Spočíval v tom, že po 22 kolách sa tabuľka rozdelí na boj o titul (prvá šestka) a na boj o záchranu (druhá šestka). Na predsezónnej tlačovej konferencii predstavitelia klubu určili ako cieľ skončiť v prvej šestke, o titule nikto verejne nehovoril. Sezóna začala výhrou proti Michalovciam, nasledovali tri

vítazné zápasy. Prvá prehra v sezóne prišla v zápase s odvekým rivalom, so Slovanom, Andeli prehrali 2:1. Po tomto stretnutí sa zniesla veľká vlna kritiky na rozhodcu Dušana Sedláka, ktorý evidentne písal pre Kmotríkov Slovan. V ďalšom zápase s najúspešnejším tímom samostatného Slovenska, so Žilinou to bol kvalitný výkon, ale na body taktiež nestačil. V septembri a októbri Trnava neprehrala deväť súťažných zápasov v rade a vybudovala si rozhodujúci náskok, ktorý si až do konca základnej časti strážila. Spartak vyhral 16 zápasov, iba 4 prehral a pred Slovanom mal 9 bodový náskok. V skupine o titul bola Trnava v spoločnosti mužstiev ako Ružomberok, Žilina, Trenčín, Slovan, či DAC. Celú sezónu zaznievali hlasy, že musí prísť zakopnutie, že mužstvo ako Trnava nemôže vyhrať titul. Zakopnutie ale neprichádzalo, body na konto pravidelne priskakovali a v Trnave sa začalo nahlas skloňovať slovo titul. Po dlhých rokoch, keď na futbal do Trnavy nikto nechodil hlavne kvôli sporom s majiteľom, si fanúšikovia konečne našli cestu na ŠAM a dokázali všetkým neprajníkom, že Trnava je stále najfutbalovejšie mesto Slovenska. Vytúžené spečatenie titulu prišlo dve kolá pred koncom, v divokom zápase s Dunajskou Stredou, kde boli vylúčení 5 hráči a dohrávalo sa v pomere 9:8. Hráči z malého Ríma vyhrali 2:0. Po záverečnom hvizde rozhodcu Chmuru vbehli domáci fans na ihrisko kde vypuklo pravé trnavské peklo. Na ihrisku boli fanúšikovia všetkých vekových kategórií, či už tí, ktorí si pamätajú ešte federálne tituly, alebo tí, pre ktorých to bol prvý titul.

Dlhotrvajúce oslavy odštartovala na Slovensku nevídaná jazda nekrytým autobusom (Spartak použil RT – očko, podobne ako naši (po návrate) v 68 - keď do Čile odchádzali v tichosti, ale vrátili sa ako hrdinovia, keď získali striebro, porazila ich iba Pelého Brazília) a vyvrcholili omšou v kostole sv. Jána Krstiteľa. Pár dní po

zisku titulu nastal šok, Nestor oznámil odchod do CSKA Sofia. Jeho náhradníkom sa stal Čech Radoslav Látal.

Nám, fanúšikom slovenského futbalu a Trnavy obzvlášť, nezostáva nič iné, iba veriť, že Trnavčania zopakujú nevídanú a neopakovateľnú jazdu z minulej sezóny aj v Európskej lige UEFA, kde Spartak po postupe do skupiny postupne preverí Anderlecht Brusel, Fenerbahce Istanbul a Dinamo Záhreb. Červeno-čirnisú len tretie mužstvo v histórii samostatnej republiky, ktorému sa podarilo prebojovať do skupiny jednej z európskych súťaží.

HUDOBNÝ TIP

Ed Sheeran

Pripravil: Matej Horváth, III. G, foto: web

Jeden z najznámejších ryšavcov sveta, vlastným menom Edward Christopher Sheeran, sa narodil 17. februára 1991 v Halifaxe v anglickom grófstve West Yorkshire rodičom Johnovi a Imogen. Po otcovi zdedil írske korene. Má staršieho brata Matthewa, ktorý je skladateľom klasickej hudby. Nakoľko obaja jeho rodičia sa pohybovali v umeleckých sférach (otec je umelecký pedagóg, mama návrhárka šperkov), a zároveň boli katolíci, týmto smerom viedli aj malého Eda. Od štyroch rokov spieval v miestnom kostolnom zbore, neskôr sa začal učiť hrať na gitaru, začal písať vlastné piesne, a ako tínedžera ho prijali do Národného mládežníckeho divadla v Londýne. Jeho kamarátom už od tínedžerských čias je spevák Michael David Rosenberg, známejší pod pseudonymom Passenger (jeho najznámejším singlom je „Let Her Go“)

Ed začal nahrávať svoje skladby už ako trinásťročný – v roku 2004 vzniklo jeho prvé CD s názvom *Spinning Man*, kde bolo 14 skladieb, väčšinou venovaných jeho vtedajšej detskej láske Claire. Toto CD má 20 kópií, z nich má však Ed 19 doma, keďže nechce, aby sa album dostal na verejnosť. V roku 2008 si Ed „zbalil kufre“ a pobral sa do Londýna, kde hral v rôznych baroch, na malých koncertoch, ale i ako pouličný muzikant. Edova popularita rástla a rástla, až prišiel rok 2011 a album + (plus), ktorý z neho urobil celebritu svetovej úrovne. Veď len za prvý týždeň predaja sa predalo 58-tisíc kusov, a po pol roku ich len v Anglicku bolo predaných vyše milióna.

V ďalších rokoch spolupracoval Ed s mnohými veľkými menami hudobného sveta – pomáhal pri vzniku niekoľkých piesní kapely One Direction, vystupoval ako predskokan na koncertoch Taylor Swift (s ktorou nahral aj duet) či The Rolling Stones, vystúpil na slávnostnom koncerte usporadúvanom pre anglickú kráľovnú, ba dokonca v roku 2012 vystúpil aj na otváracom ceremoniáli letnej olympiády v Londýne.

V roku 2014 Ed vydal nemenej úspešný album × (multiply), na ktorom boli aj piesne ako „Thinking Out Loud“, ktorá mu vyniesla dve ceny Grammy, či „I See Fire“, ktorá sa pre zmenu objavila v úspešnom filme „Hobit: Smaugova pustatina“. V roku 2017 vydal zatiaľ posledný album s názvom ÷ (divide), ktorý obsahuje aj celosvetovo veľmi úspešné skladby „Castle on the Hill“ a „Shape of You“

Ed je spolu držiteľom štyroch cien Grammy, piatich cien Brit Awards a mnohých, mnohých ďalších ocenení (okrem iného ho vlni ocenili aj Dáni za najlepšie medzinárodný hit roka – skladbu „Shape of You“). Vie hrať na gitaru, bicie, violončelo a klavír, a okrem rodnej angličtiny si s ním pokecáte aj v nemčine a gréčtine. V jednom z múzeí Madame Tussauds má vlastnú voskovú figurínu, a má aj vlastnú bábkú, ktorá si zahrala v niekoľkých videoklipech k jeho pesničkám (naposledy to bol klip k skladbe „Happier“). Nedávno sa oženil so svojou priateľkou Cherry Seaborn, s ktorou sa poznali už od detstva. Jeho majetok má odhadom hodnotu okolo 58 miliónov eur, no stále žije (pomerne) skromne a mnoho svojich peňazí venuje na charitatívne účely.

Ed Sheeran

Malý kvíz na záver:

1. Koľkých súrodencov má Ed?
 - a) Dvoch
 - b) Jedného
 - c) Je jedináčik
 - d) Troch
2. Ktorý z nasledujúcich umelcov je jeho „kamarádem z mládeže“?
 - a) Rapper Stormzy
 - b) Speváčka Taylor Swift
 - c) Spevák Michael David Rosenberg (Passenger)
 - d) Spevák Robbie Williams
3. Kedy Ed prvýkrát vstúpil do sveta hudby?
 - a) Približne v r. 1995
 - b) Približne v r. 2000
 - c) Približne v r. 2005
 - d) Približne v r. 2010
4. Ktorému matematickému znamienku vďačí za svoju celosvetovú popularitu?
 - a) + (plus)
 - b) – (mínus)
 - c) × (krát)
 - d) ÷ (delené)
5. BONUS: Dávnejšie Ed vyhlásil, že uznáva rapera Eminema, a že by sa s ním v budúcnosti rád stretol. Splnil sa mu už tento sen?
 - a) Áno, dokonca spolu nahrali aj duet
 - b) Áno, ale nič spolu nenahráli
 - c) Nie, zatiaľ sa nestretli

Odpovede nájdete na konci časopisu, hneď za rozprávkou M. Sivičkovéj! ☺

KOPLA MA MÚZA

Strach Jonatan Pavelka, II. G

„Rýchlo zaspím,“ myslel som si.

Že pôjdem tam,
kam túžim ísť celý deň.
Pomaly zaspávam.

Ale nedá mi spať čosi.
Zvuk divný počujem,
zas a znova,
ako včera, tak i dnešný deň !
Otvorím oči,
ale nič nevidím,
už to neriešim,
už zaspávam.

Zobudil som sa.
Zase ten otravný zvuk
počujem.
Zvuk sa len zosilňoval.
Otvoril som oči a uvidel som
to,
ako na stoličke sedí a díva sa.
Pretrel som si oči,
či dobre vidím čo pozorujem.
Stále tam sedel a díval sa.

Potvora, čo ma v noci straší
a spánku mi nedá.

Spánok ma zase opantáva
ako pohár vareného medu.
Otvoril som znovu oči
a už tam nebol.
Môj zrak sa so mnou hrá,
veď ja mu dám,
aby ma zjedol !

Spal som ďalej tvrdým snom
a znovu ma zobudil ten zvuk
pekelný.
Pozrel som sa
a znovu tam sedel tvor
diabolský.
Tá tónina otravná,
čo do uší ti bije hlučný tón,
bola neprehliadnuteľná ako
veľký slon.

Pozerám sa na neho,
to hrôza a des !
Oči zelené a z jeho ramien sa
ku mne tiahnu čierne
pazúrikové ruky,

Stá sa ku mne blížil samotný
Bes !

Uši špicaté ako kopije !
Dúfal som, kedy lúč slnečný
vyjde von
a všetko sa rozvinie.

No slnko nevychádzalo
A zmocňoval sa ma strach.
Ale musel som niečo robiť.

Musím niečo robiť,
kým tam tak postávalo.
Zobral som palicu, čo ležala
vedľa posteľe
a úplne ma opustil strach.
Dúfal som, že to môžem aspoň
omráčiť.

Prišiel som a videl som.
Stála tam ona s usmiatou
tvárou,
zdvihnutým nosom.
Tohto som sa bál?!

Cítil som sa byť ako malým
dieťaťom.

Maličká, krásna, so zelenými
očami a zavrteným chvostom.

Bola ta moja mačka,
asi som mal ísť skôr spať

keď ma môj strach tak opantal.

Vianočný príbeh

Jakub Kočiš, I. E00S

Tak ako každé Vianoce aj tento rok sme sa veľmi tešili k babke na Oravu. Tešili sme sa, že sa tam stretneme všetci bratrance a sesternice, vybláznime sa, zalyžujeme si, ale hlavne na to, ako budeme rozbíjať ľady v miestnom potoku.

Keďže sme večer pricestovali, nemohli sme sa dočkať ďalšieho dňa, aby sme hneď po raňajkách mohli ísť na potok. Ráno sme sa zobudili a vošli do kuchyne. Už nás tam čakali naši rodičia s privítaním:

„Nieže vám zase napadne ísť rozbíjať ľady na potok, je to veľmi nebezpečné.“

S Dadkom, mojím bratrancom, sme odpovedali, že nie, ale keď sme sa na seba pozreli, vedeli sme, že tam potajomky pôjdeme. Len ako vymyslieť, aby si to naši nevšimli?

Babka práve začala variť obed, keď zistila, že jej chýba smotana. Tak to je naša príležitosť, pomyslel som si. Vtedy Dadko, akoby mi čítal myšlienky, povedal:

„My s Jakubom pôjdeme do obchodu a kúpime, čo bude treba.“

Babka nás pochválila, že akých má dobrých vnukov...

A tak sme sa obliekli a šli. V obchode sme všetko nakúpili a cestou sme sa zastavili pri našom potoku.

Tašku sme položili na zem a pustili sa do rozbíjania ľadov. Zrazu sa jeden ľad zlomil a Dadko sa prepadol do vody. Začal kričať:

„Pomóc.“

Utekal som za ním a tiež kričal:

„Neboj sa Dadko, zachránim ťa.“

Dadko plakal: „Brr, je mi strašná zima, voda je ľadová.“

„Vydrž, doma sa zohreješ.“

Veľmi som sa o neho bál. Vzal som hrubý konár, čo ležal na zemi a podával ho Dadkovi. Dadko sa chytil a ja som sa snažil z celej sily ho vytiahnuť na breh. Najprv mi to moc nešlo, ale po chvíli sa mi to podarilo. Dadko mi bol veľmi vďačný. Pomohol som mu ešte vstať a utekali sme rýchlo domov, do tepla.

Doma nás čakali rodičia a babka:

„Kde ste toľko boli a kde je nákup?“

Vtedy som si spomenul, že sme ho nechali pri potoku.

„Vy ste určite boli rozbíjať ľady.“

Tak sme museli ísť s farbou von, ku všetkému sme sa priznali a keď naši zbadali premočeného Dadka, skoro odpadli. Rýchlo ho povyzliekali a dali do vane s teplou vodou, aby neprechladol.

No chlapci, mali ste veľké šťastie. Keby sa Jakubovi nepodarilo Dadka vytiahnuť, mohol sa utopiť.

„Dúfam, že ste sa poučili a ľadu na potoku už dáte pokoj,“ dohovárať nám otec.

Povedali sme si, že naozaj to bol hlúpy nápad (aj keď veľmi zábavný) a oplatí sa počúvať rodičov.

Myslím, že na tento zážitok nikdy nezabudneme.

ČÍNSKE VIANOCE

Jiahao Ye, I.EOOS

Foto: redakcia

Volám sa Jiahao.

Moja rodina prišla na Slovensko z Číny.

Máme veľkú čínsku komunitu na Slovensku. Oslavujeme spolu čínske sviatky.

V mojej rodine neoslavujeme Vianoce. Navštevujem školu na Slovensku, a tam som sa naučil veľa o slovenskej kultúre. V škole sme robili aktivitu nazvanú Secret Santa. Vtedy sme si v triede vymenili darčeky a bolo to veľmi milé. Takže viem, čo sú Vianoce.

Každé Vianoce máme normálny deň. To nie je špeciálny deň pre čínsku komunitu. Doma nemáme vianočný stromček a nemáme vianočné dekorácie. Máme normálnu večeru. Jedny Vianoce niekto kopal na naše dvere. Pozrel som sa cez „kukátko“, kto to je. Bola to moja učiteľka Katka a jej deti Oskar a Klára. Doniesli mi vianočný darček – bola to ryba bojovnica v malom akváriu. Tá bojovnica sa volá Mr. Blue a vyzerá celá modrá. Odvtedy sa starám o rybu. Som šťastný, že som dostal darček. Bolo to skutočné vianočné prekvapenie. Naučil som sa, že Vianoce sú dôležité pre Slovákov a každý rád dostáva vianočné darčeky.

HÁDANKA:

Viete, v ktorej triede
nájdete „pilotné“
akvárium s rybičkou?

VIANOČNÝ PRÍBEH, Anton Graus, I. EOOŠ

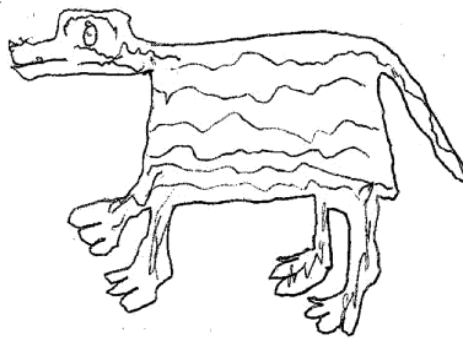
1. EOOŠ

16.11.2018

TOBKO JE POLOŇSKÝ PSÍK MA RÁD VŠETKO ČO JE JEDE.
JE TO MŇOJ DOMALJ MAZNAČÍK A MÁM HO VEĽMI RÁD PRETO SOM SA
ROZHODOL NAPÍSAŤ VIANOČNÝ PRÍBEH. OMOM NAPISAŤ VIANOČNÝ PRAVDIVÝ
PRÍBEH KTORÝ SA STAL DŇA 24.12.2016. KEĎ ZIEŠOL VIANOČKU A
LA MAL OBLATKY. PRÍBEH, AKO SA STALI JE TU.

PÍŠAL SA ROK 2016 KEĎ SOM SI MYSLIEL, ŽE VŽ NEBUDEM MAŤ ŽIAKVE
VIANOČE. MAMINA ROBILA OO RÁNA OO VEČERA PRÍEL ŠTEOT DEN.
S MAMINOU ZME ISLI OO OBCHODOV TESLA KAVFLNOU, LIOLA ABILLY.
ISLI SME KUPIŤ SUŠENÉ SLIVKY A LESNAR... KOMEČNE SME DOISLI OMOM.
KEĎ TU MAMINA ZAKRIL: "HI!!! TOBKO NEMA BRANULE!"
VRÁTTLISA ICH KUPIŤ MOTALI ZME SA CESTOU DOMOU. "HI, TOBKO,
TAŠKA, ŠUNKÁ, ZOŽEMIEŠU! ALE ČO SA NESTALO V ŠUNKÁ MEDOTKŇOTA!
V TOM MAMINA VYKRÍKNE: "A KDE JE VIANOČKA?
A KDE SÚ OBLATKY?" TOBKO ZIEŠOL POLKVU VIANOČKY A POLAMAL.
NAŠE OBLATKY. A OBLATKY VŇ BOLI ZAVŇTE JE VŇ LO, TETAZ.
ASPOŇ ŽE PES MAL VESELO. NEVEDEĽ SA DOČKAŤ MASKŇT,
KTOME DOŠTANEMA VIANOČE.

OMTE OY SI OŇVAME POZOR! AŠ TAK
TAK NÁM VŽOY MIEČO ZJE...

ANTON GRAUS

Rozprávka

O dvoch farmárkach

Napísala a ilustrovala: Monika Sivičková, VI. A

- ∞ -

Bola raz jedna vdova a tá mala dve dcéry Tamarku a Timeu. Tamarka bola mladšia a Timea staršia. Otca nemali. Zomrel pri havárii lietadla. Mali za to svojho psíka. Bol strednej veľkosti a mal bielu farbu. Bol tu pudlík Puclík. Mal asi dva roky keď ho našli na opustenej farme. Bol celý zafúľaný od blata. Skoro ani nevidel. Blato mal priplesťené na očiach aj na ňufáčku. Timea a Tamarka nepočítali, že budú mať niekedy psa. A tak, keď prechádzali okolo opustenej farmy, tak si ho nevšimli. Keď Tamarka nevládala, zastavili a chvíľu si oddýchl.

„Timea, Timea, to je ten pes!“, vykrikla Tamarka a ukázala naňho prstom.

„Naozaj je to on!“ prisvedčila Timea.

„Ale nemôžeme ho tu nechať, veď je zafúľaný a špinavý a možno aj hladný!“ povedala Tamarka.

„Áno vyzerá byť hladný, ale domov si ho vziať nemôžeme.“

„Ale prečo“, spýtala sa Tamarka.

„Ty mi nechceš nič dovoliť, si hrozná!“, dodala Tamarka.

„Ale nie, nie je to tak vážne, aj ja by som chcela psíka, ale máme ho kam dať?“ spýtala sa Timea. „Ale máme!“

„Vážne a kde?“, opýtala sa Timea.

„No predsa v záhrade!“ vykrikla Tamarka.

„Ale tá záhrada je malá.“

„No a?!“

„Prosím, pekne prosím...“

„Budem sa oňho starať sama,“ prosíkala Tamarka.

„No dobre,“ povedala nakoniec Timea.

A tak si ho zobrali domov. Keď mamička zbadala, že dievčatá prišli a nie samy, ale so špinavým psom, tak sa začudovala.

„Dievčatá, kto je to?“

„To je pes, mami,“ povedala Tamarka.

„Aký pes?“

„Pudlík, pes Puclík!“ oznámila Tamarka.

„Ahá, a komu patrí?“

„Nikom,“ pohotovo vykrikla Timea.

„Prosím?“

„No nikomu“, povedala Tamarka.

„Môžeme si ho nechať?“ poprosili obe dievčatá.

„No, no..., som z toho trochu zaskočená,“ odpovedala mamina, „počkajte, pôjdem si to premyslieť.“

„Čo myslíš, dovoľí nám to?“ spýtala sa Tamarka svojej sestry.

„Podľa mňa áno.“

„Vážne?“

„No asi hej.“

„Už ide!“ pohotovo vykrikla Tamarka.

„Dievčatá, môžete si ho nechať!“ povedala mamina.

„Jupíí, super!“ potešili sa obidve.

A tak si ho nechali. Prešlo asi 10 rokov, keď sa pani učiteľky dievčat pýtali, čím sa chcú stať. Teda akým povoláním.

„Mate na to jeden víkend,“ dala im termín pani učiteľka.
„Dobre,“ povedali dievčatá a rozbehli sa domov. Keď prišli domov, sadli si na sedačku a začali rozmýšľať.

„Staneme sa spisovateľkami?“

„Hmm“.

„Nie“.

„A čo tak doktorkami?“

„Nie“.

„A čo tak...“

„Farmárkami!“ povedala Tamarka.

„Presne!“ dosvedčila Timea.

A tak sa stali farmárkami a Puclíka si zobrali so sebou.

- ∞ -

Správne odpovede ku kvízu o E. Sheeranovi: 1b, 2c, 3a, 4a, 5a

Správne odpovede ku vianočnému kvízu G. Cziferiovej: 1b, 2c, 3c, 4d,
5b, 6b, 7b, 8a

FOTO na záverečnej strane: Miroslava Korbašová, 8.B

*Všetkým čitateľom prajeme
veselé Vianoce a šťastný nový rok 2019!
Veríme, že náš časopis budete radi čítať
aj naďalej! ☺*